

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: sobota, 19, wrzesień 2020 21:15

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 859

Celem art. 9 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane jest umożliwienie modyfikacji szczegółowych i bezwzględnie obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych w wyjątkowych stanach faktycznych, w których nie jest możliwe zastosowanie się do nich, z uwagi na różnego rodzaju okoliczności.

Ocena, czy w danej sytuacji ma miejsce taki "szczególnie uzasadniony przypadek" należy do organów administracji architektoniczno-budowlanej, które powinny dokonać tego w oparciu o analizę materiału sprawy, w tym treści przepisu, od którego ma być udzielone odstępstwo, ukształtowanie nieruchomości, na której ma być realizowany obiekt, stan zagospodarowania nieruchomości sąsiednich, ocenę proponowanych rozwiązań w świetle wiedzy technicznej, itp. okoliczności.

Organy muszą przy tym mieć na uwadze, że zgodnie z art. 4 ustawy - Prawo budowlane każdy ma prawo do zabudowy nieruchomości gruntowej, do której wykaże swoje prawo do dysponowania nią na cele budowlane, pod warunkiem zgodności zamierzenia budowlanego z przepisami. Zgodność ta polega m.in. na poszanowaniu występujących w obszarze oddziaływania obiektu uzasadnionych interesów osób trzecich, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 9 tej ustawy.

Postanowienie wydane na podstawie art. 9 p.b. odnoszące się do przypadków szczególnie uzasadnionych, powinno zawierać uzasadnienie odpowiadające dyspozycji tej normy, ponieważ obowiązek ten wprost wynika z treści tej właśnie normy prawa materialnego. Nie sposób bowiem wykazać szczególnie uzasadnionego przypadku inaczej niż przez uzasadnienie jego zastosowania w konkretnej sprawie. Dodatkowo ustosunkowanie się do kwestii "szczególnych okoliczności" jest prerogatywą i obowiązkiem organu wydającego zgodę na odstępstwo.

Źródło: [CBOSA](#)